

AL DEPARTAMENT DE SALUT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

En relació a la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un "*projecte de decret pel qual es determinin les tasques del personal administratiu, incloses les que afecten l'accés de dades sanitàries, en l'àmbit de les entitats proveïdores de serveis sanitaris a càrrec del Servei Català de Salut*", el COL·LEGI DE METGES DE BARCELONA (en endavant COMB) passa a formular les següents observacions i propostes:

La consulta pública, que s'adreça en relació a l'elaboració del projecte de decret sobre tasques del personal administratiu, fa palès que l'Administració és conscient de la necessitat de prendre mesures per desburocratitzar el procés assistencial, alhora que justifica la necessària participació del personal administratiu sanitari per seguir coadjuvant en el suport a metges i infermeres per a la realització de determinades tasques.

El COMB des de fa temps que s'ha mostrat molt sensible amb aquesta qüestió i ha defensat i posat en marxa diverses iniciatives i propostes relacionades amb la desburocratització dels processos assistencials, apostant per rols de suport a la tasca del metge i per afavorir canvis principalment organitzatius; pel que qualsevol acció per aconseguir aquest objectiu ha de ser considerada positiva.

Ara bé, la primera pregunta que es pot formular en veure la proposta que es fa a la consulta pública és: si l'opció que es planteja –regulació mitjançant decret de les tasques del personal administratiu–, és la correcta.

En relació a aquesta qüestió, d'una banda s'ha de posar de manifest que qualsevol regulació sobre personal administratiu seria bo que es referís tant a l'àmbit públic com a l'àmbit privat, sobretot si el que es pretén és clarificar qualsevol dubte respecte de l'accés a la història clínica per part d'aquest personal. Però d'altra banda, també cal tenir present que en qualsevol regulació cal que es respecti l'autonomia de gestió de les empreses, institucions o entitats proveïdores, doncs la formula normativa no sembla l'adequada per decretar unes condicions respecte de les

funcions que han de tenir els seus treballadors.

I d'aquí partim a considerar la segona de les qüestions que ens plantejem: cal regular per decret les funcions del personal administratiu?

En opinió d'aquesta Corporació, sembla que aquesta fórmula no és la solució idònia, doncs malgrat que s'exposa bé quin és el problema de fons, es recullen i relacionen les funcions del personal administratiu –les que ja fan i que a més no impliquen l'accés a la informació clínica-, amb l'afegit de reconèixer –al llarg del text que es sotmet a consulta- que amb la legislació actual el personal administratiu ja hi pot accedir. Llavors, si és així, per què cal aquesta regulació?

Entenem que la solució passa perquè les funcions del personal administratiu es reordeni per donar un suport eficient als sanitaris, i que aquests puguin focalitzar la seva feina en la part assistencial.

En tot cas el Departament de Salut hauria de fer una crida a totes les institucions sanitàries públiques i privades per promoure accions i polítiques de desburocratització i reordenació de les tasques del personal administratiu o de suport als sanitaris, fins i tot amb la promoció, si escau, d'activitats formatives destinades a actualitzar coneixements que es requereixin per afrontar o seguir afrontant aquestes tasques.

Per tant, pot fer-se ús, per exemple d'Instruccions o altres instruments focalitzats a proveïdors del CatSalut per recolzar a nivell del sector públic la necessitat de que centres proveïdors prenguin mesures en aquesta matèria en el marc de les relacions laborals o estatutàries vigents, en que tindrien cabuda les tasques de suport als metges i resta de personal sanitari que es pretén ordenar, sense la necessitat d'aprovar una norma com la proposada.

Ara bé, si el que rau de fons és una possible inseguretats jurídica podria valorar-se la tramitació d'una modificació de l'apartat 4 de l'article 11 de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, que aclareixi la legitimitat del personal administratiu a l'accés a dades mèdiques i assistencials, atès que la llei ja diu que poden accedir atenent a les seves funcions.

Insistim doncs, en què per salvar qualsevol possible incertesa, la modificació de la norma (article 11.4 de la Llei 21/2000) seria la possible solució.

A la vegada no es pot oblidar la intervenció, actualment, d'altres professionals no sanitaris ni personal administratiu, que també accedeix a dades assistencials, no tant d'àmbit administratiu però sí rellevants per aixoplugar la intervenció mèdica des de la perspectiva tècnica mitjançant suports informàtics o aparells d'alta tecnologia amb finalitat sanitària (per exemple, enginyers biomèdics...)

La puntual modificació de la llei catalana podria estendre el seu àmbit subjectiu també a aquest tipus de professionals, i així donar aixopluc a la realitat i necessitats actuals del procés assistencial.

Barcelona, 15 de febrer de 2024.